

Kuiviwaim: „Põjake, jookke, too süie üht ilus kuuks.“
 Kõrvi oli kuul jääl. Tüdruk ütlet: „Tal ei olla mitte
 umbrust (wist umbrik).“ Kuiviwaim: „Põjake, jookke, too
 süie üht umbus.“ Kõrvi oli see ka jääl. Tüdruk ütlet:
 „Tal polta mitte feelikut.“ Kuiviwaim: „Põjake, jookke,
 too warfi feelik ja oligi feelik jääl.“

Kuimoodi lastid tüdruk ükskaawalt keik ajaal tulla,
 kui: kingad, sukad, föled, pööfid, helmed ja palju
 tasi aija. Wäimati laulid kukki ja wana mees oma
 põjaga kauduwiwad kui tukt ja tolm ära.

Tüdruk ehtis ennast nende kulla ja hõbedaga ehitud
 niitega ja hakkas launast tappa minema.

Tua ukse ees hõukud wäike koor räu! räu! räu!
 wäera tütnel kallid riided selgus.

Wäeraw oma kuuleb, annab koerale malakaga
 pihta ja pojatal: kio kallid riided jelle laija
 loomal on; wist launas on ta ehe.

Tüdruk tuleb tappa, ehitud kui mõni püstel,
 niit teifed faunel filmad tegiwad. Kui wäeraw
 oma kuuleb, misugune õn wäike laffel launas
 on alnud, lofel wäeri laupäiwai õhtu oma
 tütnel kor maja ajaal ära talitada ja pärgast
 teiste fauna minna. Kuni waima oma pojaga

oli warfi kor jääl. Küfib, kas tüdruk mitte
 ei taha ta pojale naifeks tulla.

Tüdruk wastab, et tal mitte pulmanüidid ei
 olla. Kuiviwaim küfib, mis nüidid süie püduwad.

Tüdruk loeb keik ühekorraga ette ja kujiwaima
 paeg tool keik nõutud aijaal warfi finna.

Penetatar näomustab, aga warra!

Ei alnud tal midagit enam tulla laesta.

Wana ning noor kuiviwaim afujiwad penetatat
 kallale, käigistafiwad teda ära. Hloomikul lak=
 fiwand teifed fauna waatama, ei leidnud tüd=
 nukut, aga muud märki, kui warfaku jala war=
 war ja kolm wenepiiska.